

Predikacio – 2017. szeptember 10.

Lec.: Ps55,1-8.23;

Text.:

Isten megmutató hatalma

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek és bőségben éljete” - 2Kor9,8

Az Ige önmagáért beszél (tanuljuk meg!). Az Ige funkciója: Kapaszkodó. A) Akkor kell kapaszkodni, amikor valami bizonytalanság és süllyedés van. → Ezt az Igét tanuljuk meg, mert fontos kapaszkodó lesz a továbbiakban is az életünkben, amikor kétségben vagyunk (jut e? lesz e? marad e?). Legyenek ilyen kapaszkodó Igék, melyeket makacsul ismételgessünk magunkban, még a logika és a külső körülmények ellenére is. Ezeknek a „kapaszkodó Igéknek” a közös pontja, hogy kizárólag az Isten mindenhatóságára és a kegyelmére hivatkozik. Aki mindenek ellenére képes cselekedni (a külső hatások és a mi érdemtelenységünk és bűnünk ellenére is). Ezek az Igék az embert mindig döntés elé állítják: kinek hiszünk? A magunk változó állapotának, vagy az Isten ígéretének? B) A bizonytalanság kiváltója itt: az adakozás. Ui. az előzőekben adakozásról (annak módjáról, mértékéről, céljáról) van szó. → Az adakozást pedig sokszor az ördög kihasználja és bizonytalanságot vált ki (mely megmutatkozik kétségbeesés-, irigység- és düh - formájában stb.). Az adakozásban, mint Istentiszteletben, az ember megfáradhat és az értelmében kételkedhet. Akkor jönnek a kísértések, hogy „nekem sem marad”, „minek az neki”, „nem is érdemli meg”, „mennyi más dolgot vehettem volna belőle” stb.. Mert az ördög egyik kedvelt megosztási területe: az anyagiak. Ezekért vannak a feszültségeink és a konfliktusaink (nekem nincs, neki van; miért ide teszed és miért nem oda; ez nem gyarapítás, hanem pazarlás; miből lesz és jut e rá; megszégyenülök és elveszek stb.). A továbbiakban az Ige részleteit vizsgáljuk meg:

1. „Az Istennek pedig van hatalma arra...”. 1) „Pedig”. Az előzőekkel szemben, vagy az előzőeknek következtében. Mind a két értelmezés lehetséges. → A) Szemben. Mert Isten hatalma másként működik, mint az emberi logika. Pl. itt az adakozásnál: ha adunk is, annál többünk lesz. Erre a logikára építsünk. Tehát nem kell félnünk adni, mert akkor Isten gazdag kegyelmét mozgósítjuk magunk felé. Tehát minden emberi és világi helyzettel szemben is képes az Isten cselekedni. B) Következésképpen. A mi kétségbeesítő állapotunk, Isten számára lehetőség, még inkább megmutatni az Ő hatalmát. Pl.: többen mondák el, hogy

amikor a legelesettebbek voltak, akkor látták meg Isten munkálkodását a legjobban. Pál mondja: „amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős”. Az egyik nő elveszítette a fiatalon az apját, aztán a férjét és a beteg anyja, a háztartás és az apai nagypapa is a nyakába szakadt. Nem bírta már emberileg. Ez alatt a súlyosbodó teher alatt egyre inkább kezdett el Istenhez könyörögni. Először lázadva („miért kell nekem, betegesen ilyen hatalmas terheket cipelnem?”), majd egyre inkább magát Istennek kiszolgáltatva. Aztán úgy számolt be erről az Istenhez való fordulásáról, hogy ez a számára erő feletti erő megtapasztalását jelentette („megértettem, Istennek nem számít az én testi mivoltom fogyatkozása, mert az Ő erejével lehet mindenre erőm”). Kedves Testvérem! Isten a te kis erődhöz akarja a maga Mindenható erejét tenni. Csak így tudod te is kibírni a feladataidat és a nem emberi teljesítményeden keresztül tudja Isten leginkább megdicsőíteni Önmagát. 2) „arra”. Mutatószó, mely felénk irányul. Külön ki van hangsúlyozva, hogy az ember értelmezze a maga életére.

Konkretizálódhat a mi életünkben Isten hatalma. Nem csak általánosságokban mutatkozik meg Isten mindenhatósága (teremtés, történelem, nagy események), hm. a mi kis életünkben is célzatosan. Isten hatalmának egy darabja miránk is vonatkozik. Amely pont elég arra, hogy rendbe és teljességbe hozza az életedet. Úgy nagyon konkrétan: a házasságodat, a megkötözöttség miatt szétört önbecsülésedet, az elrontott munkahelyi döntésedet stb.

2. „hogyminden kegyelmét kiárassza rátok”. 1) „minden kegyelmét”. Nem részben, hm. teljesen. A kegyelem mindent befedezi: bűnt, mulasztást, gyengeséget. Ez a kegyelem a hatalommal van kapcsolatban. Mert aktív és nem csak passzív. Tehát nem csak a bűnök pusztá eltörlésére vonatkozik, hanem cselekvő kegyelem, amely: A) megtör: ellenállást, elrontott kapcsolatot, átkot, rossz viselkedési mintát, kapcsolatfogyatékosítást stb. (pl.: sokan nem tudják a szeretetüket kifejezni, mert ők sem tapasztaltak szeretet kifejezést és gyerekeik és házastársaik állandó árvaság-hiányban vannak, ami keserves állandó kiszolgáltatottságot és feszültséget, bosszút és kisebbségi érzést, vádolást és érzelmi koldulást eredményez; s ez a nyomorult állapot nagyon erősen öröklődik); B) épít: új személyiséget (és az ember képes lesz szeretni és erőt felmutatni), új kapcsolatot (és az elrontott és meg nem élt kapcsolatok helyett kiteljesítő közösségek alakulnak), új egészséget (és a megrokkant és leírt test helyett egy megújított fizikum lesz). → Isten teljes kegyelme a rendelkezésünkre áll. A Fiával mindent nekünk ajándékozik. 2) „kiárassza rátok”. Mint az áradat. Melyben megfullad minden és utána feléled a természet. Ez az áradat kép mutatja ki a kegyelem aktív hatását. → Megfulladhat a kegyelem árában a régi életünk és minden marcangoló bűnünk, majd minden az ár után feléledhet és a hitünk gyümölcsöt teremhet. Ez az Úrvacsora célja. Mi az, aminek meg kell fulladni és ahol meg kell újulni?

3. „hogymindenütt mindenkor minden szükségességgel rendelkezetek és bőségben éljetelek”. 1) Isten idő és tér, kapcsolat és történelem, helyzet és állapot feletti hatalmát mutatja (hat-hatást gyakorol, mert mindent irányíthat). Nincs

kivétel. Ami szükséges, azzal tudunk rendelkezni. → Isten mindenek felett van az életünkben is és kézzelfogható a beavatkozása. A szükségünket mindig kielégíti, bármilyen helyzetben. Ha Isten velünk van, akkor nem kell szűkölködnünk. Ha a „Mi Atyánk” –ot tudjuk imádkozni (ahol a mindennapi kenyérről is szó van), akkor nincs szükségünk. Ő tudja mi a szükséges. Engedjük, hogy Ő határozza meg az életünk szükségleteit. Nagy gond és állandó békétlenség, amikor mi határozzuk meg a magunk szükségleteit (és igazítjuk a korszellemhez, a fogyasztásra serkentő reklámokhoz, a társakhoz stb., s ha nincs meg az amit elképzelttem, akkor depressziós vagyok, hogy nekem ez sem sikerült és kevesebb vagyok másoknál). S aki az Istenben hisz, az „nem fut” – mondja az Ige. Mert nem kell félnie és minden körülményben biztonságban lehet. Pl.: Ez a hit tudja csak megtartani a kárpátaljai magyarságunkat a küldetésben, a szülőhelyen. S ha hiszünk, akkor gyakorlatban is megtapasztaljuk, hogy Isten a történelem viszontagságai ellenére is minden szükségünket ki tudja tölteni. 2) Bőségben élhetünk. Ez fokozás. → Isten tervében benne van a bőség. Amivel meg kell tanulni élni és jól élni. Hálaadással és másoknak is a hasznára lenni. Annak ígéri Isten a bőséget, aki tudja az Isten áldásait tovább adni. Aki nem tud adni, annak lehet, hogy meg lesz a mindennapja (rendelkezik a szükségessel), de nem lesz bősége. Aki tud adni, annak Isten bőségesen ad, mert az adakozó ember, az Áldó Isten munkatársa. A szűkmarkú pedig mindig csak teher, de nem teher hordozó is. 4. „minden jócselekedetre”. 1) „Minden...” Tehát a jó cselekvés mindenre kiterjedhet (adakozás, segítség, tanácsadás, lelkigondozás, udvariasság, titoktartás, önátadás, figyelem stb.). A keresztyén ember a jó cselekvésében, kreatív és „kliens központú”. Tehát azt veszi figyelembe, milyen igénye van a másik embernek és nem azt, hogy ő mit gondol a másik ember igényéről. Pl.: a gyerekek elsősorban nem fizikai dolgok kellenek (ezt szívesen megvesszük), hm. több idő és figyelem belőlünk; a házastársnak nem biztos, hogy a te agyonhajszolt programjaid, munkád, főztöd stb. kell, hanem egy este a reá figyelésed, az önátadásod és a gyengédséget (amikor nincs tévé, számítógép, hazavitt munka, de még a gyerekek sem; amikor megpróbálsz megérteni őt és az ő igényei vannak a középpontban és nem a te elképzeléseid az ő igényeiről). 2) „jócselekedetre”. Ismét kezdődhet a kör, amelyben Isten megmutathatja hatalmát, amelyet kiáraszthat, de már rajtunk keresztül. Mi lehetünk, akik beíranyíthatjuk Isten mindenható kegyelmét és hatalmát mások konkrét életére.